

Nom i cognoms:

Data:

COMPRESIÓ LECTORA

EL DIA QUE VA ARRIBAR EN TIMI

Va ser un dia de Sant Esteve, ara ja fa sis anys. Jo no em trobava gaire bé, estava al llit. Encara ho recordo, duia el pijama d'ossets que m'havia regalat la iaia Encarna, era molt maco: el fons era de color cru, els ossets eren de color marró, eren molt divertits, alguns tenien llaços de coloraines, d'altres saltaven i d'altres estaven estirats de boca terrosa i feien veure que movien les potetes. És una llàstima, però ja no em va bé!

Com us deia, jo tenia mal de panxa, estava estirada al llit i la meva mare estava asseguda al meu costat fent-me massatges a la panxa (la mare els fa molt bé i ajuden a calmar el dolor) i ens explicava històries a mi i a la meva germana, que estava jugant a terra fent un trencaclosques. El meu pare va marxar sense dir-nos res, em va semblar estrany, però jo tenia altres problemes!

De cop, vam sentir que la porta de casa s'obria i ningú deia res, no se sentien ni les petjades del pare... totes tres ens vam quedar parades i dèiem: *Qui hi ha?*, però ningú ens contestava. A mi em va agafar com una sensació estranya, el mal de panxa va començar a ser més viu, em vaig quedar blanca, mirava la meva mare i ella no deia res, la meva germana va deixar de jugar de cop, es va aixecar i es va agafar a la mare. Teníem tanta por que ens vam quedar immòbils.

Tot d'una vam començar a sentir com un gemecs, molt fluixets, semblava una criatura; totes tres ens vam mirar i vam tornar a preguntar: *Qui hi ha?*

No us ho podeu imaginar, el cor se'm va omplir d'alegria i de tendresa, els ulls de llàgrimes, la panxa se'm va curar de cop, la meva germana va començar a saltar, les peces del trencaclosques volaven amb els seus salts. Jo no recordo com va ser que vaig sortir del llit. Totes tres ens barallàvem per agafar-lo: era una boleta de pèl preciosa. Tenia les potes tan curtes que quasi no podia caminar. Era el nostre gos, en Timi, un floquet de neu blanc i negre. Les orelles li arribaven a terra i les anava arrossegant al mateix ritme que el cul, que li anava d'un costat a l'altre. Tenia la cara blanca, i una taca negra al voltant de la boca; semblava que li haguessin pintat uns llavis de pallasso.

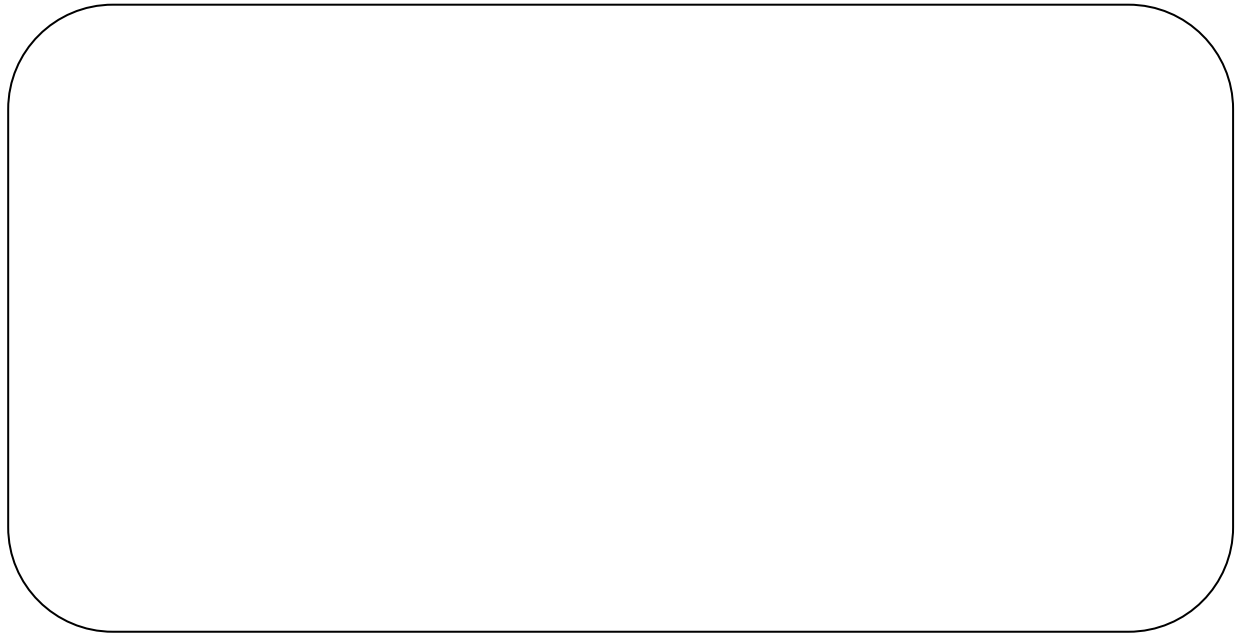
Aquell dia, en Timi va ser la millor medicina! Ara ja us podeu imaginar on era el meu pare i per què va marxar sense dir res.

Respon les preguntes següents

1. Has tingut mai mal de panxa? Descriu com et senties.

2. Quants anys té, més o menys, en Timi? Com ha has esbrinat?

3. Dibuixa la samarreta del pijama.

4. Imagina qui podia haver obert la porta, amb què i per què no feia soroll.

5. Descriu el teu animal preferit.
